

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 7 lipca 2005 r.

w sprawie C-353/03 (wniosek Court of Appeal o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **Société des produits Nestlé SA przeciwko Mars UK Ltd** ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Brak charakteru odróżniającego — Uzyskanie charakteru odróżniającego w następstwie używania — Używanie jako część lub w połączeniu z innym zarejestrowanym znakiem towarowym)

(2005/C 229/05)

(język postępowania: angielski)

W sprawie C-353/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 25 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 sierpnia 2003 r., w postępowaniu **Société des produits Nestlé SA** przeciwko **Mars UK Ltd**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (sprawozdawca), P. Kūris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Znak towarowy może uzyskać charakter odróżniający w rozumieniu art. 3 ust. 3 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych w następstwie używania tego znaku jako części innego zarejestrowanego znaku towarowego lub w połączeniu z innym zarejestrowanym znakiem towarowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 18.10.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 7 lipca 2005 r.

w sprawie C-374/03 **Gaye Gürol** przeciwko **Bezirksregierung Köln** ⁽¹⁾ (wniosek Verwaltungsgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Układ o stowarzyszeniu EWG-Turcja — Artykuł 9 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Skutek bezpośredni — Dostęp do szkolnictwa dla dzieci tureckiego pracownika mającego dostęp do legalnego rynku pracy — Dzieci zamieszkujące z rodzicami — Wsparcie finansowe na kształcenie)

(2005/C 229/06)

(język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-374/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym,

złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy) postanowieniem z dnia 31 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 września 2003 r., w postępowaniu: **Gaye Gürol** przeciwko **Bezirksregierung Köln**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Art. 9 zdanie pierwsze decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, wydanej przez Radę Stowarzyszenia powołaną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, wywiera skutek bezpośredni w Państwach Członkowskich.
2. Warunek zamieszkiwania z rodzicami w rozumieniu art. 9 zdanie pierwsze decyzji nr 1/80 jest spełniony w sytuacji, gdy dziecko pracownika tureckiego, uprzednio zamieszkujące legalnie z rodzicami w przyjmującym Państwie Członkowskim, obiera za główne miejsce zamieszkania miejsce pobierania kształcenia uniwersyteckiego na terytorium tego samego Państwa Członkowskiego, chociaż zamieszkanie u rodziców zostało zadeklarowane jedynie jako jego drugie miejsce zamieszkania.
3. Art. 9 zdanie drugie decyzji nr 1/80 wywiera skutek bezpośredni w Państwach Członkowskich. Przepis ten zapewnia dzieciom pracowników tureckich prawo dostępu bez dyskryminacji do wsparcia finansowego na kształcenie, przewidzianego w przepisach będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które przysługuje im również w przypadku odbycia kształcenia uniwersyteckiego w Turcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 13.12.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 7 lipca 2005 r.

w sprawie C-214/04 **Komisja Wspólnot Europejskich** przeciwko **Repubblica Włoskiej** ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Substancje szkodliwe dla warstwy ozonowej — Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 — Utrzymanie odstępstw nieprzewidzianych przez rozporządzenie)

(2005/C 229/07)

(język postępowania: włoski)

W sprawie C-214/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 19 maja 2004 r.,

Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: U. Wölker i A. Aresu) przeciwko **Republice Włoskiej** (pełnomocnik: I. M. Braguglia wspierany przez G. Fiengo), Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, P. Kūris i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) *Utrzymując w mocy przepisy pozwalające na użycie wodorochloro-fluorowęglowodorów w systemach przeciwpożarowych bez poszanowania ograniczeń i warunków przewidzianych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy tego rozporządzenia.*

2) *Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 190 z 24.7.2004

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-206/05)

(2005/C 229/08)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 11 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Friedricha Erlbachera i Knuta Simonssona, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Szwecji.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy Rady z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi poprzez ustanowienie w przepisach krajowych obowiązku dokonania w Szwecji oceny wartości genetycznej samców jako przesłanki ich użycia do krycia klaczy należących do innych właścicieli,

ponadto, stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE poprzez ustanowienie w przepisach krajowych obowiązku dokonania w Szwecji oceny wartości genetycznej samców jako przesłanki ich użycia do krycia klaczy należących do innych właścicieli,

2. obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja jest zdania, że przewidziany w prawodawstwie Szwedzkim obowiązek dokonania w Szwecji oceny wartości genetycznej samców jako przesłanki ich użycia do krycia klaczy należących do innych właścicieli, stanowi utrudnienie wewnątrzspółnotowego handlu koniowatymi.

Okoliczność, że ani dyrektywa 90/427/EWG, ani jakakolwiek decyzja wydana na podstawie tej dyrektywy nie określa sposobu przeprowadzenia oceny wartości genetycznej, nie oznacza, że Państwo Członkowskie może ustanowić takie przesłanki. Szwedzki wymóg dokonania oceny wartości genetycznej nie może być również uzasadniony ochroną zdrowia i życia zwierząt na podstawie art. 30 WE. Komisja jest zdania, że wymóg dokonania oceny wartości genetycznej ustanowiony przez Królestwo Szwecji ma raczej na celu poprawę właściwości rasy, a nie ochronę zdrowia i życia koniowatych.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-253/05)

(2005/C 229/09)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 15 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Królestwu Niderlandów wniesiona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez Minasa Konstantinidisa i Pietera Van Nuffela, działających w charakterze pełnomocników.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążyą na nim na mocy dyrektywy 94/62/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, ustanawiając, za pomocą *Convenant Verpakkingen III*, ograniczenia we wprowadzaniu na rynek niderlandzki opakowań napojów spełniających podstawowe wymogi tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.